

Равнодушието на народътъ, предателствата на фанариотското духовенство и продажността на българските първенци (чорбаджие) доводиле народните мъже до отчаяние, и тие са ръшале да убиватъ и чуждите, и своите. Индже-войвода и Колю-байряктаръ съ принадлежали въ числата на оне отчаяни мъже, които съ накарани отъ самите обстоятелства да ръжатъ съкиго безъ размишление. Кой е кривъ? Ако народътъ да би билъ малко по-енергиченъ, то би било съвсъмъ друго. Другъ единъ присъдовател на кърджелиете е билъ Лели-Миндо. Тоя човѣкъ е билъ простъ овчеринъ. Веднашъ кърджелиете хванале Минда и закарале го въ с. Каваклие, дѣто са намиралъ лагерътъ имъ. Той са обѣщалъ на кърджелиете да имъ бѫде въренъ другаринъ и да ги слуша, и тие го приѣле въ четата си. Една нощъ той нападналъ на заспадите хазнатари, избилъ ги и отнѣлъ имъ парите. Тие хазнатари съ биле дванайсетъ души; а Миндо ги избилъ съ една брадва! Кърджелиите стигналие Минда на планината и отнѣле си парите; но той успѣлъ да убѣгне, и послѣ са е билъ съ тѣхъ още джлго време. Трѣба да ви кажа и това, че кърджелиите съ са биле много пѫти съ сultanskата войска и разбивали съ я. Когато Сливенци помолили правителството да помогне на градътъ противъ кърджелиите, то билъ испроводенъ изъ Цариградъ бостанджи-башиятъ съ цѣла войска, съ топове и съ кавалерия; но кърджелиите са въспротивили и накарали войската да са върне назадъ. Сега трѣба да си зададемъ такавъ единъ вопросъ: какъ съ можѣле 1000 души кърджелие да направятъ толкозъ пакости и какъ правителството, което са е бо-